

عنوان مقاله:

سیره عملی امام رضا (علیه السلام) در معاشرت با دوستان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مدیریت، اقتصاد و علوم اسلامی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

اعظم بیکدلی - کارشناسی ارشد اخلاق اسلامی دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

با توجه به گستردگی جهان امروز و پیچیدگی ارتباطات زندگی، نیاز انسان ها به دوست و دوست یابی بیشتر از پیش احساس می شود تا تکیه گاه و پشتوانه ای برای رویا رویی با موانع و مشکلات داشته باشد، تعمیق و تحکیم این دوستی ها نیازمند دانستن اصول و روش هایی است که بهترین راه رسیدن به بهترین روش تبعیت والگوبرداری است، که در این بین توجه به سیره عملی امام رضا (علیه السلام) که خود انسانی اسوه و وارسته الهی است برای الگو قرار دادن مورد تاکید است، که این نوشتار درصدد بیان و بررسی سیره ایشان عملی امام رضا (علیه السلام) در معاشرت با دوستان اشاره میکند. روش جمع آوری اطلاعات به صورت توصیفی - تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای و تاریخی است. طبق یافته ها امام رضا (علیه السلام) برای دوستان اهمیت خاصی قائل بودند و خود در معاشرت با دوستان آراسته به صفات و کمالاتی بودند که این اصول باعث جذب و استحکام روابط دوستانه و ماندگاری آن می شود و بعضی از صفات را از خود دور می ساختند که سبب دفع و گسستگی روابط با دوستانی شود که شایسته است هر انسانی آنها را از خود دور سازد.

کلمات کلیدی:

امام رضا (علیه السلام)، سیره، دوستان، معاشرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2046646>

